

456. VÁNDORUTAM ÁLMODOZVA JÁROM

Ván - dor - u - tam ál - mo - doz - va já - rom, Lel - ke -
 Éj - sza - kán is el - ke - rül az á - lom, Ak - kor
 men bo - rong a fáj - da - lom.
 is a szí - vem fáj - la - lom. Szánj meg, ó, mert bű - nöm, mint a
 ten - ger, Né - ha majd - nem öss - sze - ros - ka - dok, Ím, e -
 lőt - ted áll egy bű - nös em - ber, Szánj meg, ó, bár mál - tó nem va - gyok!

1. Vándorutam álmodozva járom,
 Lelkemen borong a fájdalom.
 Éjszakán is elkerül az álom,
 Akkor is a szívem fájlalom.
 Szánj meg, ó, mert bűnöm, mint a tenger,
 Néha majdnem összeroskadok,
 Ím, előtted áll egy bűnös ember,
 Szánj meg, ó, bár méltó nem vagyok!
2. Ködbe tűnt a szívem tarka rétje,
 Bánatom az égig tornyosul.
 Zord magányom, kínos éj sötétje
 Szívet tépő módon rám borul.
 Szánj meg, ó, mert bűnöm, mint a tenger,

Néha majdnem összeroskadok,
Ím, előtted áll egy bűnös ember,
Szánj meg, ó, bár méltó nem vagyok!

3. Itt hozom az éltet rontott útját,
Íme, Néked én most átadom.
Fogadd szívem minden hódolatját
S egész éltet, drága Jézusom!
Szánj meg, ó, mert bűnöm, mint a tenger,
Néha majdnem összeroskadok,
Ím, előtted áll egy bűnös ember,
Szánj meg, ó, bár méltó nem vagyok!

4. Bűnbocsánat éltető Igéjét
Jézus szólja mennyből most hozzád.
Kínos éjed minden fájdalmáért
Hozta Ő szent, nagy áldozatát.
Golgotán van bűnödre bocsánat,
Megtisztít az áldott, drága vér,
Tűnjön el a szívedből a bánat,
Megbocsát Atyánk a Jézusért!